

Venlo 08-06-2012

Beste Rutger, Mike, John, Ruud, Rob, Loek, Jack, Dick,

“We did it”, we gingen samen naar Bhutan, op zoek naar het geluk. Wat een mooi land, wat een natuur en wat een mensen. En wat een geluk .... ik bedoel wat hebben wij een geluk dat we dit allemaal hebben mogen meemaken met onze groep van negen. Geen ongelukken, geen ruzie en alleen maar plezier. Ons kruisje is tot op heden altijd mooi recht blijven hangen.

De reis was voor ons allen een “dejavu” van onze gezamenlijk verleden. Veel van onze jeugd activiteiten kwamen uitgebreid aan de orde. We organiseerden samen, reisden samen, wandelden samen, sliepen in tenten en op een boerderij, aten als vanouds in de keukentent, maakten kampvuur en zongen daarbij onze aloude liederen. Zelfs de “ingelkes” van Rutger kwamen boven het kampvuur en de djigamalaya van Piet werd niet vergeten. We gingen raften, fietsen en veel op stáp. Er werd drie weken lang onderling gecommuniceerd alsof we nog 18 jaar oud waren. Ja, we vonden zelfs onze tweede rowanbasis waar we een ouderwetse fuif hielden.

Aan de andere kant leefden we als koningen in de beste onderkomens denkbaar, zagen we de koningin in ons hotel en ontmoetten we een hoge regeringsafgevaardigde. We spraken op hoog en laag niveau over Gross National Happiness en maakten vele nieuwe vrienden. En ook zagen we vele voorbeelden van “The dark site of life”. Onze emoties en spirituele gevoelens werden vele malen sterk geprikkeld.

Hebben we het geluk in Bhutan gevonden? Ja, in Bhutan hebben we veel geluk gevonden. Als je de vergelijking trekt met de buurlanden mag je in Bhutan echt spreken over nationaal geluk. Maar ook in Bhutan zie je gevallen van veel en van weinig geluk. Maar het ultieme geluk, ons geluk ..... ligt dat in Bhutan? We hebben, denk ik, met z'n allen goed rondgekeken en nagedacht. Velen van ons hebben het al geuit tijdens de reis. Ons geluk ligt niet in Bhutan maar bij ons zelf, ons gezin en last but not least onze unieke vriendschap.

Met de indrukken die we hebben opgedaan tijdens onze reis kunnen we met z'n allen maar een conclusie trekken: “Het ware geluk hoeven we niet ver te zoeken”.

Zoals Karma Penjor zei: “Volgens mij zijn jullie (wij dus) een voorbeeld van waar geluk”.

Mannen, het was een wereldse beleving en een voorbeeld van waar geluk om deze reis met jullie samen te mogen maken. Terugkijkende op 10 mei 2010 toen vanuit een ziekenhuisbed het idee voor de reis werd geboren kan ik alleen maar zeggen: “Een droom is uitgekomen”.

Groet,

Peter